

HOE DE GROOTE DENNENSNIITKEVER BESTREDEN WERD

door H. STAF.

In het bosch „de Sijsselt” onder Ede, bevindt zich een kaalslagterrein, tengevolge van de groote schade, aangericht door de dennensluitkever in 1929. In het voorjaar van 1932 was ± 8 ha van deze kapvlakte beplant met grove den, larix, douglas, fijnspar, berk, beuk enz., terwijl een gedeelte in gebruik was als kweekery. Aangezien de groote dennensluitkever zich reeds het vorig jaar in de kleine, dat jaar beplante oppervlakte vertoond had, werd in dit voorjaar nauwkeurig acht gegeven, of dit insect weer zou voorkomen. Inmiddels waren alle stompen ontschorst, van de in de buurt van het kaalslagterrein in den winter gevelde dennen. Toen de snuitkever heel in 't laatst van April werd ontdekt, werd onmiddellijk op de grens van het beplante gedeelte en het nog braakliggende terrein, een vanggreppel gegraven, en ook werden een paar van deze greppels aangelegd door het ontgonnen perceel. De lengte van deze greppels bedroeg totaal 950 m. Zij waren 30 cm diep, terwijl op onderlinge afstand van ± 10 m., in de greppels 25 cm diepe putjes waren gegraven, alles met steile wanden. Ook werden 85 stuks groene dennentakkenbossen, met één band gebonden, verspreid door de beplanting gelégd. Elken morgen werden gedurende de geheele maand Mei, de snuittorren verzameld uit de putjes en van onder de takkenbossen. Deze bossen werden uitgeschud, waarna een aantal kevers konden worden opgenomen. Ook werden aan de grens van het beplante gedeelte, de fijnsparren en douglas naar kevers afgezocht, daar deze zich ook op den grond, onder dit plantsoen ophielden. Zij vlogen gedurende de eerste drie weken van Mei n.l. over de greppels heen. Men zag deze insecten tot op meer dan 10 m hoogte door de lucht gaan. Gedurende dezen tijd werden zeer veel snuittorren gevangen, vooral in de warme week van 16—22 Mei. Het grootste aantal op één dag verzameld, bedroeg uit één putje 475 stuks, onder één takkenbos 140 en onder één fijnspar van ± 70 cm hoogte, 60 stuks. In bovengenoemde week werden naar schatting ± 15000 kevers per dag verzameld. Het vernietigen geschiedde, door de insecten bij 't verzamelen in een emmer te werpen, waarin eene oplossing van carbolineum. De kevers welke zich binnen het afgegraven gedeelte vertoonden, waren daar blijkbaar meest vliegende gekomen.

Doch dit vliegē had evengoed plaats van uit het beplante gedeelte, als er naar toe. Na de warme week van 16—22 Mei, waarop koude volgde, nam het aantal kevers snel af, zoodat er op 26 Mei maar weinig meer voorkwamen (slechts 289 stuks werden dien dag in 't geheel bemachtigd.)

Op 9 Juni werden nog 137 kevers verzameld, op 13 Juni 105, op 18 Juni 13, op 9 Juli 28 stuks.

De greppels en takkenbossen werden in Juni 2 maal per week afgezocht naar kevers. In Juli en Augustus werden alleen de greppels nog af en toe nagezien; doch het aantal gevangen kevers was toen zeer gering. En thans in September is het niet noemenswaard meer. De kosten van bestrijding bedroegen totaal f 140.75, hierbij inbegrepen het graven der greppels en het leggen der takkenbossen. Het resultaat was, dat slechts zeer weinig schade werd aangericht, en dan nog alleen tijdens de enkele dagen, dat de snuitkevers heen en weer vlogen. Aan de tweejarige *Pinus Sylvestris* werd geen nadeel toegebracht. Het gevoeligst voor beknagen door dit insect schijnt de *larix* te zijn, tengevolge van sterke harsuitvloeijing. Vooral het topje verdort dan spoedig. Ook douglas wordt blijkbaar spoedig aangetast, en vertoont dan verdorde toppen en takjes. Het schijnt dat de snuitkevers nóg eerder *larix* en douglas beknagen, dan *Pinus silvestris*, als deze soorten naaldhout bij elkaar voorkomen.

Tegelijk met de groote dennensnuitkever trad een lichtgrijs beschubde snuitkever op, echter slechts sporadisch. Vooral in den nazomer kwam deze soort in de kuiltjes voor, gemakkelijk te onderscheiden door de zeer lichte kleur. Van dezen kever, waarschijnlijk *Cleonus turbatus*, is echter volgens de Koning, geen schade vastgesteld. Ook hier kon dat niet aangetoond worden, ofschoon ze zich ook wel op plantsoen bevonden.

Ten slotte zij nog opgemerkt, dat het in den loop van den zomer een paar maal noodig was, de pütjes te herstellen, vooral als ze door sterke regenbuien dichtgedreven waren. Het komt ons voor, dat het van het meeste belang is, de greppels uitstekend in orde te houden, daardan welhaast geen enkele van deze insecten de beplanting van buiten af te voet kan bereiken.